

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023562 23 U
Tuzla, 24.10.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **M.T.**, sina A., iz S..., zastupanog po punomoćniku M.T., advokatu iz Tuzle, ul. M. Tita broj 36., protiv rješenja tužene strane **Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona Tuzla** broj 08-03/1-03.10-1-45-1/22 od 24.03.2023. godine, u upravnoj stvari **zamjene inostrane vozačke dozvole**, dana 24.10.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se **ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je ovom sudu, dana 28.04.2023. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija iz razloga što se u upravnom postupku nije postupilo po pravilima postupka, zbog nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, i zbog nepravilne primjene materijalnog prava.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da tuženi nalazi da je "zahtjev tužitelja pravilno odbijen jer on nije u mogućnosti da priloži inostranu vozačku dozvolu kojoj nije istekao rok", te da je sasvim logično tužilac ne može predočiti "prevod nečega što on nema u svom posjedu", na koji način je Zakon o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH tuženi "stavio u drugi plan", doslovno se pridržavajući samo Pravilnika o vozačkoj dozvoli; da je u svom zahtjevu, tužilac "jasno naveo, obrazložio, pružio dokaz da je on prethodno imao prebivalište u R S..., gdje je živio i radio kao rezident", u kojem periodu je položio vozački ispit za upravljanje motornim vozilima kategorije "AM" BI, B i G "i to još dana 07.05.1993. godine."; da je tužilac pružio dokaz da je izgubio vozačku dozvolu, da je "to uredno prijavio MUP-u u S...", te da je tražio da mu se u S... izda nova vozačka dozvola, ali je navedeni zahtjev odbijen jer je tužilac u međuvremenu "promijenio prebivalište, tako da sada živi na adresi..., dakle, rezident je u Bosni i Hercegovini"; da je tužilac "državljanin Bosne i Hercegovine i R S..., a sada je rezident u Bosni i Hercegovini, dok je raniji period bio rezident u R S..., kada je i polagao vozački ispit", pa je, bez svoje krivice, tužilac "doveden u nemoguću situaciju", jer je od organa uprave u R S... dobio akt "iz kojeg se vidi da on ima vozačku dozvolu, ali da mu obrazac ne mogu izdati, jer više nije rezident u R S...", i jer je "dobio uvjerenje administrativne jedinice Izola da mu je izdata dozvola 08.04.2015. godine sa važenjem do 08.04.2025. godine", a to uvjerenje mu je "izdato kao dokaz o posjedovanju vozačke dozvole zbog zamjene S... vozačke dozvole za stranu vozačku dozvolu", iz čega se u tužbi zaključuje da pravni sistem u R S... poznaje mogućnost da se "posjedovanje vozačke dozvole dokazuje i na drugi način"; da u "situaciji kada Pravilnik o vozačkoj dozvoli, u Članu 20. navodi da, za izdavanje - zamjenu vozačke dozvole, podnosilac mora priložiti važeću stranu vozačku dozvolu", to može značiti "i da podnosilac ili bilo ko drugi ne može dobiti zamjensku vozačku dozvolu, a originalnu je izgubio, pa je tada organ uprave dužan pristupiti dokazivanju, odnosno omogućiti izvođenje dokaza drugim sredstvima", jer, u protivnom, na

tužioca bi "pao nepotreban i pretjeran teret, odnosno nemogućnost dokazivanja", a time bi bila ugrožena "njegova elementarna ljudska prava".

Tužbom se predlaže da sud u cijelosti poništi osporeni i prvostepeni akt i predmet vrati prvostepenom organu na ponovno rješavanje, te se obavezuje tuženi da tužitelju naknadu troškove upravnog spora.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se ista odbije.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva i razloga iz tužbe, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim aktom tuženi odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona - Odsjek za administraciju S..., broj 08-03/12-03.10-1-1089/23-4-FB, od 02.02.2023. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da se tužilac, dana 09.11.2022. godine, pismenim putem obratio prvostepenom organu za zamjenu vozačke dozvole od strane R S... za vozačku dozvolu Bosne i Hercegovine; da je u zahtjevu naveo: da je vozački ispit za kategorije "AM", "BI", "B" i "G", položio u R S..., gdje je boravio 1993. godine, i da su mu te kategorije bile upisane u vozačku dozvolu izdatu u R S..., da je u ljeto 2022. godine ovu vozačku dozvolu **izgubio**, da je od strane administrativne jedinice Izola MUP S..., za izdavanje duplikata izgubljene vozačke dozvole upućen da na osnovu uvjerenja o posjedovanju vozačke dozvole, pristupi zamjeni iste za inostranu vozačku dozvolu, te kako ima prebivalište na adresi..., da se sa navedenim zahtjevom obrati organu koji je donio predmetno prvostepeno rješenje; da je tužilac uz zahtjev dostavio uvjerenje R S... - Administrativna jedinica Izola, broj 021-11/2022-6213-22, od 09.08.2022. godine, te druge priloge bliže opisane u obrazloženju prvostepenog akta; da je tužiocu omogućeno da se izjasni o činjenicama predmeta, kojom prilikom je istakao da je ranije imao prebivalište u R.S..., na adresi..., gdje je, do dana 07.05.1993. godine, položio vozački ispit za naprijed pomenute kategorije.

Imajući u vidu navedene odlučne činjenice koje tužilac ni tokom upravnog postupka, ni tužbom nije osporio, sud je zaključio da je činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica u upravnom postupku koji je prethodio podnošenju tužbe potpuno i pravilno utvrđeno, i da je na tako utvrđeno činjenično stanje materijalno pravo pravilno primjenjeno.

Naime, izmijenjenim odredbama člana 190. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 9/18 i 46/23), koje su bile na snazi u vrijeme kada je tužilac počinio predmetne prekršaje, propisano je:

Član 190.

(1) Stranac kojem je odobreno stalno nastanjenje u Bosni i Hercegovini i državljanin Bosne i Hercegovine koji se iz inostranstva vrati u Bosnu i Hercegovinu da se u njoj stalno nastani, kao i osoblje diplomatskih i konzularnih predstavništava i misija stranih država i predstavništava međunarodnih organizacija u Bosni i Hercegovini, stranih trgovinskih, saobraćajnih, kulturnih i drugih predstavništava i stranih dopisništava, mogu upravljati motornim vozilima na osnovu važeće strane vozačke dozvole za vrijeme od šest mjeseci od dana ulaska u Bosnu i Hercegovinu, ili od dana kada je odobreno stalno nastanjenje, ako je to za njih povoljnije.

(2) Licima iz stava (1) ovog člana važeća strana vozačka dozvola zamijeniće se, pod uslovima iz čl. 184. i 186. ovog Zakona na njihov zahtjev, bez polaganja vozačkog ispita, vozačkom dozvolom iz člana 188. ovog Zakona za upravljanje onom kategorijom motornih vozila u koju se ubrajaju motorna vozila za čije su upravljanje ovlaštena stranom vozačkom dozvolom.

(3) Izuzetno od odredbe stava (2) ovog člana, od osoblja diplomatskih i konzularnih predstavništava i misija stranih država i predstavništava međunarodnih organizacija u Bosni i Hercegovini prilikom zamjene strane vozačke dozvole neće se zahtijevati dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 184. ovog Zakona, osim ako to nije zahtijevano reciprocitetom.

(4) Državljaninu Bosne i Hercegovine zamijenit će se strana vozačka dozvola vozačkom dozvolom iz člana 189. ovog Zakona ako je u zemlji u kojoj mu je izdata strana vozačka dozvola boravio duže od šest mjeseci.

(5) Strana vozačka dozvola iz čijeg se teksta ne može zaključiti za koju je kategoriju, odnosno vrstu motornih vozila izdata, ili joj je istekao rok važenja, može se zamijeniti u skladu sa stavom (2) ovog člana, samo ako podnosilac zahtjeva priloži ispravu iz koje se nepobitno može utvrditi kojim motornim vozilima može upravljati, odnosno da joj nije istekao rok važenja.

Iz sadržaja odredaba člana 190. stav 2., u vezi sa stavom 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini proizilazi da će se državljaninu Bosne i Hercegovine, koji se iz inostranstva vrati u Bosnu i Hercegovinu da se u njoj stalno nastani, važeća strana vozačka dozvola, na njegov zahtjev, zamijeniti bez polaganja vozačkog ispita, vozačkom dozvolom iz člana 188. ovog Zakona za upravljanje onom kategorijom motornih vozila u koju se ubrajaju motorna vozila za čije su upravljanje ovlaštena stranom vozačkom dozvolom.

S obzirom na ovakav sadržaj tih zakonskih odredaba sud smatra da se na osnovu istih, važeća strana vozačka dozvola, domaćom vozačkom dozvolom može samo zamijeniti, ali da te odredbe ne daju mogućnost da se domaća vozačka dozvola može izdati licu koje, u momentu podnošenja zahtjeva, ne posjeduje važeću stranu vozačku dozvolu, i ne priloži je uz zahtjev, i to bez obzira na razloge zbog kojih ne posjeduje važeću stranu vozačku dozvolu (gubitak, krađa, uništenje, itd.).

Na ovakvo tumačenje upućuje jasan sadržaj tih odredaba, jer one izričito propisuju da se, u slučaju ispunjenja svih zakonskih uslova, važeća strana vozačka dozvola, zamijenjuje domaćom vozačkom dozvolom, što je nemoguće učiniti kada podnosilac zahtjeva u momentu podnošenja zahtjeva, ne posjeduje važeću stranu vozačku dozvolu i ne priloži je uz zahtjev.

Pored toga, ni tim, ali ni drugim odredbama tog ili drugog zakona, nije predviđena mogućnost da lice koje, iz bilo kojih razloga (gubitak, krađa, uništenje, itd.) više ne posjeduje važeću stranu vozačku dozvolu, u predmetnom ili drugom upravnom (ili sudskom) postupku može dokazivati da je posjedovalo takvu dozvolu i kakav je bio njen sadržaj, i da, umjesto važeće strane vozačke dozvole može priložiti upravni ili sudski akt kojim dokazuje njen gubitak, pa da mu se, na osnovu takvog upravnog ili sudskog akta, izda domaća vozačka dozvola.

Prema tome, postupak koji se vodi po odredbama člana 190. stav 2., u vezi sa stavom 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, je strogo formalan i jasan i uopšte ne predviđa mogućnost dokazivanja da je podnosilac zahtjeva izgubio važeću stranu vozačku dozvolu, nego isključivo njenu zamjenu.

Stoga sud smatra da se postupak zamjene izgubljene važeće strane vozačke dozvole može voditi isključivo u državi u kojoj je takva isprava izdata.

Sud je detaljno cijenio i analizirao sve pomenute i ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da isti, po važećem materijalnom i procesnom pravu, nisu od uticaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari zbog čega je, na

osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Zapisničar:
Nina Stjepanović, s.r.

Sudija:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 023562 24 Uvp
Sarajevo, 30.01.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja T.M. iz S..., zastupanog po punomoćniku T.M., advokatu iz Tuzle, ul. Maršala Tita 36, protiv akta broj: 08-03/1-03.10-1-45-1/22 od 24.03.2023. godine, tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona Tuzla, u upravnoj stvari zamjene inostrane vozačke dozvole, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023562 23 U od 24.10.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 30.01.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 U 023562 23 U od 24.10.2022. godine, odbijena je tužba tužitelja T.M. iz S..., podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je kao neosnovana odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, Odsjek za administraciju S..., broj: 08-30/12-03.10-1-1089/23-4-FB od 02.02.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za zamjenu inostrane vozačke dozvole.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, putem punomoćnika, tužitelj pobija navedenu presudu u skladu sa odredbom člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odnosno zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa ili zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku. U obrazloženju navoda zahtjeva se ističe: da je prvostepeni kantonalni sud pogrešno primijenio odredbe Zakona o upravnom postupku, te pogrešno protumačio odredbe Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini; da u situaciji kada Pravilnik o vozačkoj dozvoli u članu 20. propisuje da za izdavanje-zamjenu vozačke dozvole, podnosilac zahtjeva mora priložiti važeću vozačku dozvolu, to prema navodima zahtjeva može značiti da podnosilac zahtjeva ili bilo ko drugi ne može dobiti zamjensku vozačku dozvolu, ukoliko je orginalnu izgubio, pa prema navodima zahtjeva organ uprave je u tom slučaju dužan pristupiti dokazivanju, odnosno izvođenjem drugih dokaznih sredstava da omogući tužitelju dokazivanje posjedovanja vozačke dozvole, jer u protivnom na tužitelja bi pao nepotreban i pretjeran teret, odnosno nemogućnost dokazivanja, a time bi bila ugrožena njegova elementarna prava. Iz navedenih razloga se predlaže da sud donese presudu kojom se uvažava zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, te pobijana presuda preinačava na način da se osporeno i prvostepeno rješenje poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak, a tuženi obaveže na naknadu troškova spora.

Na poziv suda u ostavljenom roku, prema uloženoj dostavnici u spis suda, potpisanoj od strane ovlaštenog lica tuženog, tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u njemu, shodno odredbama člana 45. Zakona o upravnim sporovima, ovaj sud je našao da zahtjev nije osnovan.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi: da je postupak za zamjenu inostrane vozačke dozvole (ranije izdata tužitelju od strane R S... za položeni vozački ispit za kategorije „AM“, „BI“, „B“ i „G“), pokrenut po zahtjevu tužitelja od 09.11.2022. godine; da je vozački ispit za navedene kategorije tužitelj položio 1993. godine za vrijeme boravka u R S...; da je u ljeto 2022. godine tužitelj izgubio vozačku dozvolu izdatu u R S..., nakon čega je od strane administrativne jedinice Izola MUP-a S... u vezi zahtjeva za izdavanje duplikata izgubljene vozačke dozvole, upućen da na osnovu uvjerenja o posjedovanju vozačke dozvole, izdato od R S..., pristupi zamjeni iste za inostranu vozačku dozvolu; da se u skladu s navedenim obratio zahtjevom prvostepenom organu, obzirom da ima prebivalište na adresi...; da je uz zahtjev dostavio uvjerenje R S...-Administrativna jedinica Izola, broj: 021-11/2022-6213-22 od 09.08.2022. godine, kao i druge priloge pobliže opisane u obrazloženju prvostepenog rješenja, te u vezi sa podnesenim zahtjevom i priloženim dokazima se izjasnio pred prvostepenim organom. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pozivom na odredbe člana 190. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 6/06 do 9/18),i člana 20. Pravilnika o vozačkoj dozvoli („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 9/19 i 57/22), prvostepenim

rješenjem Odjeka za administraciju Srebrenik, Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, broj: 08-03/12-03.10-1-1089/23-4-FB od 02.02.2023. godine, je odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja, jer uz podneseni zahtjev tužitelj nije priložio inostranu vozačku dozvolu kojoj nije istekao rok važenja, a čiju zamjenu traži. Protiv ovog prvostepenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu, koja je odbijena osporenim rješenjem tuženog broj: 08-03/1-03.10-1-45-1/22 od 24.03.2023. godine, protiv kojeg rješenja je tužitelj podnio tužbu u upravnom sporu prvostepenom sudu, koja tužba je odbijena pobijanom presudom, uz obrazloženje da postupak koji se vodi po odredbama člana 190. stav 2., u vezi sa stavom 1. Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, je strogo formalan, jasan i da uopće ne predviđa mogućnost dokazivanja da je podnosilac zahtjeva izgubio važeću inostranu vozačku dozvolu, nego isključivo njenu zamjenu.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbama člana 190. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 6/06 do 9/18), propisano je da stranac kojem je odobreno stalno nastanjenje u Bosni Hercegovini i državljanin Bosne i Hercegovine koji se iz inostranstva vrati u Bosnu i Hercegovinu da se u njoj stalno nastani, kao i osoblje diplomatskih i konzularnih predstavništava i misija stranih država i predstavništava međunarodnih organizacija u Bosni i Hercegovini, stranih trgovinskih, saobraćajnih, kulturnih i drugih predstavništava i stranih dopisništava, mogu upravljati motornim vozilima na osnovu važeće strane vozačke dozvole za vrijeme od šest mjeseci od dana ulaska u Bosnu i Hercegovinu, ili od dana kada je odobreno stalno nastanjenje, ako je to za njih povoljnije.

Prema stavu 2. ove odredbe, propisano je da licima iz stava 1. ovog člana važeća strana vozačka dozvola zamijenit će se, pod uslovima iz člana 184. i 186. ovog Zakona na njihov zahtjev, bez polaganja vozačkog ispita, vozačkom dozvolom iz člana 188. ovog Zakona za upravljanje onom kategorijom motornih vozila u koju se ubrajaju motorna vozila za čije su upravljanje ovlaštena stranom vozačkom dozvolom.

Odredbom stava 3. iste odredbe je propisano da izuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, od osoblja diplomatskih i konzularnih predstavništava i misija stranih država i predstavništava međunarodnih organizacija u Bosni Hercegovini prilikom zamjene strane vozačke dozvole neće se zahtijevati dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 184. ovog Zakona, osim ako to nije zahtijevano reciprocitetom.

Odredbom stav 4. iste odredbe je propisano da će se državljaninu Bosne i Hercegovine zamijeniti strana vozačka dozvola vozačkom dozvolom iz odredbe člana 189. ovog Zakona ako je u zemlji u kojoj mu je izdata strana vozačka dozvola boravio duže od šest mjeseci.

Prema stavu 5. ove odredbe, propisano je da strana vozačka dozvola iz čijeg se teksta ne može zaključiti za koju je kategoriju, odnosno vrstu motornih vozila izdata, ili joj je istekao rok važenja, može se zamijeniti u skladu sa stavom 2. ovog člana, samo ako podnosilac zahtjeva priloži ispravu iz koje se nepobitno može utvrditi kojim motornim vozilima može upravljati, odnosno da joj nije istakao rok važenja.

Prema tome, polazeći od citiranih odredaba člana 190. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, a pri tome imajući u vidu da prema stanju spisa predmeta jasno proizilazi da tužitelj uz podneseni zahtjev za zamjenu inostrane vozačke dozvole

izdate u R S..., nije priložio njen primjerak, a što je bio u obavezi, pa i u situaciji da je istoj istekao period važenja i iz čijeg teksta se sa sigurnošću ne može zaključiti za koju je kategoriju, odnosno vrstu motornih vozila je izdata, to suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje proizilazi da su pravilno postupili upravni organi kada su prvostepenim rješenjem odbili zahtjev tužitelja za zamjenu inostrane vozačke dozvole, odnosno žalbu tužitelja, a pravilno je postupio i prvostepeni sud kada je odbio tužbu tužitelja za zamjenu inostrane vozačke. Ovo zbog toga što u postupku zamjene inostrane vozačke dozvole za vozačku dozvolu iz člana 189. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, uz zahtjev za izdavanje zamjenske vozačke dozvole se obavezno prilaže primjerak inostrane vozačke dozvole čija se zamjena traži, a što ovdje upravo nije bio slučaj. Pored toga, suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, prvostepeni sud izvodi pravilan zaključak da postupak koji se vodi po odredbama člana 190. stav 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, je strogo formalan i ne predviđa mogućnost dokazivanja posjedovanja inostrane vozačke dozvole drugim dokaznim sredstvima, već isključivo samo zamjenu takve dozvole.

Imajući u vidu izneseno ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.